

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Szeretett Führer

1. rész

Bevezetés

Adolf Hitler minden bizonnyal minden nemzet legkedveltebb vezetője volt!

Ez a szeretet tette őt olyan hatékonyá. Ez a hatékonyság tette őt annyira rettegetté az ellenség előtt. Ez a félelem tette őt olyannyira gyalázatossá az ellenség számára évről évre és évtizedről évtizedre.

A szeretetet nem győzheti le a gyűlölet. Az igazságot nem lehet hazugsággal kiirtani. A nemességet nem lehet elpusztítani aljassággal.

Egy nap majd megfordul a kocka...

Gerhard Lauck
1999 októbere (110)

Ki volt Adolf Hitler?

Michael Storm

Führerünk, Adolf Hitler nagyon tehetséges ember volt. Számos rendkívül nehéz szerepet töltött be, többek között hadvezér, politikai vezető és építőmester volt, hogy csak néhányat említsünk. Véleményem szerint a leggyakrabban elismert szerepe - azaz a hadúr -, *nem* az igazi belső ember volt. Bár minden erejével vállalta a feladatot, mégsem ez volt a belső hivatása. (Például a gazdaság totális háborúra való átállását 1943 végéig, a német nők hadba vonását 1944-ig megtagadta, mert remélte, hogy sikeresen befejezheti a háborút anélkül, hogy életművében vissza kellene fordulnia.)

Bár kétségtelenül valóban tehetséges politikai vezető és dinamikus államférfi volt, ezek olyan külső szerepek voltak, amelyek mégsem elégítették ki a belső embert. A keleti front téli válsága után ezek háttérbe szorultak a hadvezéri szerep mögött, amelyet a Führer kénytelen volt magára vállalni.

Adolf Hitler belső lényege, amely egész életén végigvonul, az *építőművészé*. Az ideai születésnap cikk célja ennek a ténynek a vizsgálata. A zsidó média szeretett Führerünkről alkotott negatív képével ellentétben ő volt a történelem legpozitívabb, legépítőbb vezetője.

Kisfiúként festő akart lenni. Sőt, fiatalemberként művészként meg is élt. Igazi belső hivatását azonban csak akkor fedezte fel, amikor Bécsben jelentkezett az egyetemre. A művészeti intézet elutasította a jelentkezését, ami összetörte a szívét. De azt mondták neki, hogy a jövője az építészetben van, és hogy ezen a területen kell helytállnia.

Adolf Hitler élete során házakat, épületeket, stadionokat, hidakat, munkásnegyedeket és egész városokat tervezett. Mindegyik az ő legbelsőbb énjének személyes bélyegét viselte. Albert Speer feladata volt a Birodalom főépítészeként, hogy a Führer elképzeléseit, vázlatait, rajzait és modelljeit átültesse a valóságba. Beton-, üveg- és acélművek sorakoztak Németország-szerte, ahogy a Führer álmiai formát öltöttek. Építési programja 1933-tól 1943-ig tartott. Németországnak azonban nem volt elég munkása vagy nyersanyaga ahhoz, hogy az elképzelt projektek töredékét is elkezdhesse ebben a rövid, tízéves időszakban.

A német fegyverkezés egészen 1944-ig háttérbe szorult építési programja mögött. 1938-ban egyedül Franciaország költött többet Németország fegyverkezési kiadásaira. Nagy-Britannia 1939-ben több forrást költött a RAF-ra, mint Hermann

Göring a Luftwaffe-ra. Franciaország 1940-ben kétszer annyi moderm tankkal rendelkezett, mint Németország. És ez a két úgynevezett békeszerető demokrácia volt a *leggyengébb* a hatalmas szövetséges hatalmi koalícióban, amely bekerítette Németországot az emberiség által ismert legszörnyűbb háborúban. Mégis több mint hat évbe telt, amíg az USA, a Szovjetunió, Nagy-Britannia, Franciaország stb. - hogy legyőzzék a kis Németországot.

Nyilvánvaló, hogy az autópálya, az épületek és a városok fizikai létrehozása nagyon fontos volt a Führer számára. Mégis, még ezek a gigantikus projektek sem képesek bőségesen bemutatni a belső énjét, amely sokkal nagyobb volt.

Amikor Adolf Hitler hetedik tagként belépett az ismeretlen NSDAP-ba, egy hatalmas politikai gépezet létrehozására irányuló kampányba kezdett, amely az ismeretlenségből azzá a mindent átfogó mozgalommá nőtte ki magát, amelyet *Az akarát diadala* című mágneses filmben látunk. Mindez nem lett volna lehetséges belső lendülete nélkül. A pártgépezet kiépítése nem volt könnyű feladat, és az út során végig félelmetes ellenségekkel kellett megküzdeni. Ahogy a párt politikai ága milliós taglétszámmra nőtt, a Führer számos mozgalmi ágat hozott létre, hogy minden egyes tag betölthesse személyes sorsát. A leghíresebbek természetesen az S.S., az S.A. és a *Hitlerjugend* voltak. De tucatnyi más, sokkal nagyobb szervezet létezett, amelyek munkásokat, földműveseket, diákokat stb. támogattak. Tagságuk eltörpült még a kétmillió fős S.A. mellett is. A Führer zsenialitása olyan nagy volt, hogy gyakorlatilag mindenkit bevont a nemzeti szövetbe, ahol mindenki abból merített elégedettséget, amit a legjobban csinált, és ez viszont úgy egyesítette a népet, mint soha egyetlen nép sem előtte és azóta.

Adolf Hitler nemcsak a világtörténelem legátfogóbb politikai mozgalmát építette fel - az elképzelhető legkedvezőtlenebb körülmények között -, hanem Európa legerősebb gazdaságát is megeremtette. Amikor a Führer 1933. január 30-án átvette a hatalmat, a német gazdaság egy kiégett, parázsló roncs volt. A munkanélküliség meghaladta a 25%-ot. A márka értéktelen volt. A nemzetközi kereskedelem lehetetlen volt a zsidó világválság és Nagy-Britannia elutasítása miatt, amely nem engedte Németországot a világpiacra. Még az Ausztriával való vámuniót is megtiltotta a gonosz versailles-i szerződés. Röviden, Németország nincstelen volt, és az ellenséges nemzetek protekcionizmusának falával volt körülvéve. Németországnak örökre gazdasági rabszolgának kellett maradnia. Hogy a sérülést tetézzék, a New York-i székhelyű világzsidóság hadat üzent a nemzetiszocialista Németországnak. Világméretű gazdasági bojkottra szólítottak fel Németország ellen, és minden gazdasági és politikai kapcsolatukat világszerte arra használták fel, hogy megfojtsák Németországot.

A Führer nem csüggedt a reménytelennek tűnő feladattól. Néhány órával azután, hogy átvette a kormányozhatatlan állam vezetését, nekilátott az új nemzetgazdaság kiépítésének, a herkulesi feladatnak. A Führer energiája hihetetlen gyorsasággal alakította át a haldokló gazdaságot életerővel, erővel és lendülettel teli gazdasággá. Emberek milliói álltak újra munkába. A családok újrakezdheték életüket. A német élet minden szövetét a remény valódi érzése hatotta át. 1938-ra a német gazdaság Európa legerősebb gazdasága lett. Még akut munkaerőhiány is volt. Olaszok, lengyelek és franciák özönlöttek Németországba, hogy családjukat etessék.

A világbéke szempontjából sajnálatos módon csak a nemzetiszocialista Németország küzdötte ki magát a világválság zsidó csápjaiból. Az USA 1941. december 7-én még mindig a karmai között volt, Anglia pedig soha nem szabadult ki belőle. A háború csak a kényszerű fejadagolást biztosította, és a háború után Anglia visszasüllyedt a háború előtti hatalmas depresszióba - a birodalom nélkül.

Bármilyen hatalmasak is ezek az eredmények - a városok, a párt és a gazdaság felépítése -, nem ezek jelentik a Führer életének megkoronázását. Az 1930-as években Adolf Hitler többször is biztosította a világ vezetőit, hogy a nemzetiszocializmus nem exportra való, szembeállítva politikáját a zsidó bolsevik internacionáléval, amely minden nemzetet megszállt, hogy világhódítást hajtson végre marxista-zsidó szuperállamuk számára. A nemzetiszocialista forradalom csak Németországnak szólt, és a degenerált plutokrata demokráciáknak nem volt mitől tartaniuk. De féltek!

Az árja tisztaság újjáéledése elleni zsidó gyűlölet egy világháborúban csúcspontot ért el, amelyben a nemzetiszocialista Németország a zsidó klónokkal állt szemben. A háború nemzeti harcként kezdődött, Németország a német túlélésért küzdött egy ellenséges, zsidók által irányított világban. A háború előrehaladtával azonban önkéntesek tízezrei álltak a nemzetiszocialista zászló alá, hogy ne csak Németországért, hanem egy új világrendért harcoljanak. Céljuk az egységes árja Európa megteremtése volt.

Hitler eleinte ellenezte ezt. Ő csak azt akarta, hogy Németországot békében hagyják. De amint világossá vált, hogy a háborút nem lehet lokalizálni, nézete német nézőpontból pán-árja, európai szemléletté alakult! Az apró Németország egy egységes árja nemzetiszocialista Európa mozgatórugójává vált volna, amely Lisszabontól Moszkváig terjedt volna. Legyőzhetetlen szuperhatalommá válna, és több mint ellenfele lenne az USA zsidó plutokráciájának és a Szovjetunió zsidó bolsevizmusának.

Leon Degrelle tábornok vezette a Waffen S.S. Belgium csapatait a keleti fronton. Belgium helyéért harcoltak a pán-árja Európában. Hitler őt (és embereit) a legnagyobb becsben tartotta. 1945-ben még azt is mondta, hogy ha lenne egy fia, azt szeretné, ha olyan lenne, mint Leon Degrelle!

A háború végére a Führer egy valóban pán-árja európai mozgalmat épített ki, amely százezreket mozgatott meg, hogy ne csak támogassák, hanem harcoljanak és vért ontjanak érte még a Birodalom reménytelen utolsó óráiban is. A Führer berlini bunkerét a Waffen S.S. külföldi önkéntesei védték a végsőkig.

Az évszázadok óta megosztott Európa egyesítésének hihetetlen teljesítménye nemcsak a Führer koronája volt. Ez az a katalizátor is, amely a nemzetiszocializmust egy kizárólag német mozgalomból a mai világméretű, pán-árja jelenséggé fejlesztette tovább. Az igazi világbéke álma világszerte fehér emberek millióinak szívében erősen dübörög.

Adolf Hitler volt a legnagyobb vezető. Az ő öröksége számunkra a pán-árja nemzetiszocializmus új világrendjén alapuló világbéke elképzelése. Egyszerűen fogalmazva, minden fehér ember egy árja testvériségben egyesül, ahol osztozunk kollektív zsenialitásunk, munkánk és faji felsőbbrendűségünk adományain.

Április 20-a szeretett vezérünk, Adolf Hitler születésnapja. Miközben minden előfizető, támogató és aktivista ünnepel, tegye fel magának a kérdést: *"Mit kellene tennem, hogy segítsék a Führer legfontosabb művének befejezésében? Mit tehetek, hogy biztosítsam árja gyermekeim túlélését ebben az egyre ellenségesebb, nem fehér világban?"*.

Adolf Hitler bukott vezetőnk, az egységes árja fajról szóló álmának emlékére. -
HEIL HITLER!

Zarándoklat

Katti

"Ma úgy tűnik számomra, hogy a sors Braunau am Inn-t választotta szülőhelyemül. És így ez a kis határ menti város egy nagy küldetés szimbólumának tűnik számomra.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, 1. kötet, I. fejezet.

Kezdtém érezni a több ezer kilométeres és háromnapos repülőgépes, komphajós és vasúti utazást Chicagóból, ahogy a Salzburgból induló vonatom a mézeskalácsfalvakat átszelő ezüstös folyók zöld vidékén száguldott. Fekete és szürke felhők csúsztak alacsonyan az ősi hegyek fölött, felváltva elrejtve és felfedve szaggyalagatos csúcsaikat - Felső-Ausztria gyönyörű, drámai, állandóan változó panorámája. De inkább voltam kimerült, mint feldobott, és vágytam egy meleg ágyra egy barátságos Gasthofban.

Fáradtságom elszállt, és az adrenalinlöket feltöltötte anyagcsere-akkumulátoraimat, amikor a vonat lelassult, és megállt a következő állomáson, amely a "Braunau am Inn" nevet viselte. Bár már hónapok óta terveztem, hogy megérkezem ebbe a középkori kisvárosba, a vonatablakon keresztül először látni ezt az állomásnevet sokkolóan hatott. Elértem! Tényleg itt voltam." Hátizsákomat vállamra véve, hideg zuhogó esőben gyalogoltam az állomástól néhány kilométert a magányos Linzer Strasse-ig, ahol a Maybräu Gasthofban érdeklődtem. Szerencsém volt. A háziasszony elmondta, hogy Braunauban és a környéken minden más hely foglalt volt, gyakran hónapokra előre. "Ezen nem csodálkozom" - mondtam rejtélyesen, mire ő elmosolyodott. "Az egész világ itt van ebben a hónapban." "Micsoda?" Kapkodtam a levegőt. "Várj csak. Majd meglátod!" És magamra hagyott, hogy elgondolkodjak a rejtélyén a kényelmes kis fülkémbe.

Hajnalban arra ébredtem, hogy a reggel még mindig nedves a tegnapi záporoktól. De a város élénk falusi életet élt, és csodáltam a modern élet, a boltok és az otthonok csodálatos, harmonikus keveredését a letűnt évszázadok hagyományos épületeivel és utcáival. Továbbmentem a Linzer Strasse végéig, amely egy légius piactérre nyílt, amely egyenesen a középkorból származik. Ennek déli végén állt a Salzburger Tor, egy hatalmas boltív, amely ötszáz évvel ezelőtt Braunau eredeti bejáratát védte. A túloldalon keresztül az utcai híd az Inn folyó egy kis mellékfolyóján kelt át. Talán százötven méterre a Tor-tól ma is áll egy nagy, egyszerű, fehérre meszelt épület, amelyet ma bérlakások laknak. Erre a látszólag jelentéktelen építményre egy homályos osztrák kisvárosban, a világ másik feléről érkeztem látogatóba. Mert itt, a Salzburger Vorstadt-i házban született a Föld legnagyobb fia, és én a századik születésnapját ünnepelni érkeztem.

Nem voltam egyedül, amint azt másnap megtudtam, amikor az osztrák hadsereg reguláris csapatai és különleges alakulatai hirtelen elfoglalták Braunau am Inn. A német határra vezető hídon átvezető utat lezárták, és a városba belépő személyeknek igazolniuk kellett a lakóhelyüket. Egy katonai helikopter alacsonyan körözött a fejünk felett, miközben tucatnyi páncélozott személyszállító jármű zakatolt a régi piactéren. Az 1940-es évek hollywoodi propagandafilmjeire emlékeztető jelenetekben géppisztolyos katonák vonultak a zavart falusiak között, és sisakos alakok, pisztolyos tisztek álltak az őrsztrákon. Az egész városban plakátok jelentek meg, amelyek egyértelműen hirdették, hogy Braunau hadiállapotban van. A kormány plakátjai arra figyelmeztettek, hogy szerda 1400 órától péntek 900 óráig szigorúan tilos a nyilvános tüntetések minden formája. A két személynél hangosabban történő beszéd, az utcai gyülekezések vagy járdai sztrájkörségek, a röplapok terjesztése, a jelszavak kiabálása, sőt még a "gyanús ruházatot" viselő személyek is azonnali letartóztatás és büntetőeljárás alá vonhatók voltak az osztrák "náciellenes" törvények értelmében.

A demokrácia önelégült hívei pontosan úgy viselkedtek, mint a "totalitárius fasiszták" csúnya karikatúrái. De éppen megérkezésük előtt árasztották el a várost a "kívülállók" ezrei Európa és Amerika minden részéből, sőt Ausztráliából, Dél-Afrikából és Keletről is. Szegény kis Braunau felduzzadt a látogatóktól, és a légkör egyre nehezebbé vált a feszült várakozástól. Mindenki ajkán pletykák keringtek. Vércsászár kommandósok állítólag éjjelkor horogkeresztes zászlót tűztek ki a Salzburg Tor fölé. Úgy vélték, hogy zsidó bérgyilkosok ólálkodnak éjjelente az utcákon. Milánói terroristák Simon Wiesenthal képmását akarták kidobni a polgármester háza előtt. A közvélemény félelmét az sem csillapította, hogy a kormánycsapatok barikádot húztak a Salzburger Torra, lezárva a régi Vorstadtot a tiltott zónával. A boltíven keresztül láthattam a mögötte lévő utcát, amely a kényszerű üresség miatt hátborzongató volt.

Késő estére a Piac téren nagyrészt kihalt volt, kivéve az őrhelyükön lévő katonákat. A kocsmák és éttermek azonban zsúfolásig megteltek élénk ünneplőkkel. Nem sokkal éjjel előtt elkezdtek történni a dolgok. A Gann Hotelben, nem messze a Salzburger Tor barikádjától, valaki palackszámra rendelt a ház legjobb pezsgőjéből, és mindenütt tósztok hangzottak el születésnapi köszöntőnek. A saját Maybräu Ratskelleremben, a müncheni egyetemi hallgatókkal körülvett szomszédos asztalnál egy fiatalember okosan felállt, jobb karját törvényen kívüli tisztelgésre csörgeti, és teli torokból kiabálja: "*A Nagynémet Birodalomért, Sieg Heil!*". *Sieg Heil! Sieg Heil!*" Senki sem zavartatta magát és társait.

Mivel egyedül voltam, az én ünnepségem csendesebb volt. Elsétáltam a közeli üres Piactérre, és leültem egy padra a nagy faluóra alatt. Felnéztem az ég felé. A felhők, amelyek az elmúlt héten Közép-Európa nagy részét elborították, eloszlottak, és a megfigyelhető csillagok kérlelhetetlenül táncoltak sorsdöntő helyükre, miközben a baljós óra pimasz tüdeje komótosan kongatta az éjfélt. Ezen a helyen lenni, ebben a pillanatban - erre nincsenek szavak. Amikor az utolsó óraütés az örökkévalóságba visszhangzott, megnyomtam a lejátszó gombot a kis magnómon. A Badenweiler, a kedvenc indulója lüktetett a fejhallgatómban.

Másnap reggel a Piactér zsúfolásig megtelt várakozó emberek tömegével. Úgy tűnt, mindannyian várnak, várnak - mire várnak? Kire? Mintha ő maga is bármelyik pillanatban megjelenhetne, talán egy nagy fekete Mercedesben állva. Talán valami ilyesmire számítottak. Az élő szellem, annak az embernek az érzelmileg kézzelfogható jelenléte, aki fizikai halála után negyven évvel a világ figyelmét szülőhelyére hívta fel, egyre intenzívebbé vált, egyre erőteljesebben nyilvánult meg.

Dél felé olasz fasiszták egy csoportja jelent meg titokzatos módon a tömeg közepén. Egyikük, dacolva a hatóságok elsöprő jelenlétével, megpróbált beszélni. *"Születésnap üdvözetet hozunk a fehér faj legnagyobb hőségnek! Örökké él vértestvérei szívében és elméjében! Nincs zsidó-tirannia!"* - A katonák lecsaptak rá és társaira, de nem előbb, minthogy egy tisztelgést leadtak volna a döbönt báméskodóknak. A tömegből néhányan vissza mertek tisztelni. Mások éljeneztek, és néhányan énekelni kezdték a régi rohamosztagos dalt, a "Brüder in Zechen und Gruben"-t, ami nyilvánvalóan szellemes utalás volt az olasz rövid beszédére a "vértestvérekről". A rendőrség még ezeket a válaszadókat is előállította letartóztatásra, ami a világnak ezen a részén súlyos letartóztatás.

Az én kis ünnepségemre a nyüzsgés mögött került sor, a Pfarrkirche téren, a csodálatos 15. századi székesegyházban, a Szent Stefánia téren. Először leereszkedtem a közeli földalatti háborús halottak emlékművéhez, amelynek falán nyilvános sírfeliratokon olvashatók a braunauai elesettek nevei. A padló közepén egy hősi haláltusában alvó katona képviselője fekszik. Az északi falon a Sztálingrádnál elesett harcosok becsületrendje látható. Itt egy csokor virágot helyeztem el egy kis tekerccsel, amelyen ez áll: "És még mindig győztetek!". Az emlékhelyről a lépcsőn kimászva átmentem a Pfarrkirchébe, ahol az oltár közepén elhelyeztem egy virágos örökzöld koszorút az ő fényképével, és meggyújtottam a legfelső áldozati gyertyát.

Miközben a padban meditáltam, láttam, hogy egy idős asszony bejön, és egyenesen az oltárhoz megy, ahol észrevette a koszorúmat a fényképével együtt. Bár láthatóan megdöbbsent a felfedezéstől, nem bolygatta meg az örökzöldet. Más emberek is jöttek, láthatóan megdöbbenéssel látták, de érintetlenül hagyták.

Elmentem a székesegyház hátsó részébe, hogy megnézzem az ősi kútfőt, ahol a csecsemőt megkeresztelték, majd visszatértem a zsúfolt Piactér ragyogó napfényébe. Ezek az egyszerű, csendes események, a maguk elmondásában, nem tudják visszaadni a Napok Napjának mélyen megindító minőségét és mély érzelmi élményét, amely minden bizonnyal életem legbelsőbb inspiráló napja volt. Egészen addig az áprilisi napig nagyrészt kétségbe voltam esve a sikerre vonatkozó kilátásainkat illetően. Az a mérhetetlen csapás - a második világháború elvesztése - helyrehozhatatlannak tűnt. A földi civilizáció számára e katasztrófa szomorú vége óta a mozgalom előre küzdött, elbukott és újra előre küzdött egy olyan korban, amikor a gonoszság ígésző erői legyőzhetetlennek tűnnek.

De azon az április 20-án, születésének századik évfordulóján, szent szülőhelyén, fokozatosan felismertem, hogy szűklátókörű voltam, amikor a mozgalom fejlődésének és haladásának értékelését a saját vékony időszakomra korlátoztam. Az ő eszméje egy ÖRÖKKÉPES fogalom. Az általa mozgásba hozott történelmi következmények az események szökőárszerű hullámai, amelyek az évek múlásával és messze a jövőbe nyernek fékezhetetlen lendületet. A mi Mozgalmunk a Természet törvényeinek alkalmazása az emberi ügyekre, és a Természet mindenható. Lehet, hogy átmenetileg meghíúsul, de ereje csak a frusztrációban gyarapodik, hogy végül minden eddiginél dühödtebben robbanjon előre.

Április 21-én, miután a hatóságok feloldották a háza előtt álló barikádokat, a tömeg úgy tódult felé, mint a mohamedánok a mekkai Szent Kő köré. Sok idegen között voltam, de hirtelen mindannyian rokonoknak éreztük magunkat, a horogkeresztes testvéreknek, és együtt lenni ezen a tisztelt helyen olyan volt, mintha hazatérnénk. Szelleme mindannyiunkat körülölelt, bajtársaivá tett minket, és megnyugvással töltött el a jövőre nézve. A pusztá tény, hogy a föld minden tájáról eljöttünk erre a helyre, erre a különleges időpontra, egy ellenséges világ közepén, elég bizonyíték volt arra, hogy az eszme még él." Ahogyan ő mondta a filmben, "Az akarat diadala" - "szívünk parancsa" hozott össze minket. Egyedülálló büszkeséget éreztünk annak tudatában, hogy a jövő nemzedékei irigyelni fognak minket, akik ebben a különleges pillanatban összegyűltünk itt, hogy meggyűjtsunk egy születésnap gyertyát a tudatlanság és a gonoszság hatalmas éjszakája közepette. Ebből a lángból egyszerre fog világítótorony terjedni, hogy felvilágosítsa faji rokonainkat, és tűz, hogy elhamvassza utódaink mérgezõit.

Azért jöttem Braunau am Innbe, hogy felajánljam neki azt a csekélyke ünneplést, amivel tisztelegni tudtam az emléke előtt. De ő olyan nagyszerű ajándékot adott nekem, mint maga az élet - megújult, megingathatatlan hitet az elkerülhetetlen, abszolút győzelmünkben. Heil Hitler! Ezerszer Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHEFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFRAUORGANISATION
November 1940 September 1973 20. April 2013 2.000

Der Kampf geht weiter !

Heutig Abend nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutsch land, sondern auf globaler Ebene!

Adaptation von Himmelswerk, Vertriebung, Verfügung und Veränderung haben nicht ausgereicht, die Kraft der ganzen Welt unsere helden Pflanze Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind ewiggetreue Führer und Kampfgemeinschaften stehen weiterhin im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe der beständigen Volkstum ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die völkische Organ ist oben Adelt, die Volkstum - gegen alle weißen Völkern (?) in England, Skandinavien und Frankreich, Überlebende und Kampfgemeinschaft.

Die "Lüge" oder "Lüge", ist ein Walfänger oder ein "Steuerkämpfer" auf der Propagandafront herauf wie auf einem Schlachtfeld heute. Alle Nationalsozialisten sind weiße Führer!

Hitler Hitler
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyelvváltozás filozófiai és művészeti vonatkozásak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.morningtheancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút akasztója. Az ember információit keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezzel lennél, aki felhívja az elhagyott múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felidézni hozni. Ismét az internetek.

the NEW ORDER
Number 179 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 2.000

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and extermination.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Reichlich Klumler
FOR-DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the 33 Original

Julius Streicher der Alldeutsche Arbeiter Bund
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinrich Hoffmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!